

Petr Zenkl, československý politik, primátor města Prahy, od r. 1948 v exilu, se narodil v r. 1884 v Táboře jako osmý syn z jedenácti sourozenců živnostníka. Otec byl českým vlastencem a jeho děti chodily do Sokola. Petr díky svému nadání urychleně vystudoval střední školu i Filozofickou fakultu Karlovy univerzity v Praze a v roce 1907 se stal jedním z nejmladších doktorů filozofie. Již při studiích na střední škole se seznámil s dcerou svého učitele historie šestnáctiletou Pavlou, která se stala později jeho ženou. Po absolutoriu se Petr Zenkl až do roku 1918 věnoval učitelskému povolání. Mimo to v rámci své dobrovolné činnosti v Osvětovém svazu organizoval přednášky, inicioval akce na podporu dobré knihy a potlačování knižního braku. Aktivně se podílel na vydávání vzdělávací literatury, přednášel v kurzech češtiny, organizoval oslavy k výročí upálení Jana Husa, a postupně se začal zajímat o komunální politiku, v níž aktivně působil již od r. 1913, kdy se stal členem karlínského zastupitelstva.

Od r. 1919 byl pak starostou Karlína a v r. 1923 se stal předsedou Ústředního sociálního sboru hlavního města Prahy. V r. 1937 se Petr Zenkl stal primátorem hlavního města Prahy, avšak brzy přišla Mnichovská dohoda, rozpuštění městského zastupitelstva a 24. února 1939 bylo Zenklovo primátorování přerušeno.

Na začátku druhé světové války byl ihned 1. září 1939 v rámci akce Albrecht der Erste zatčen a uvězněn na Pankráci, odkud byl transportován do Dachau a posléze do koncentračního tábora v Buchenwaldu. Druhý den poté, kdy armáda generála Pattona osvobodila Buchenwald, varoval Zenkla rozhlasový americký komentátor Edward R. Murrow, že je jeho život ohrožen, protože čeští komunisté by neradi viděli jeho návrat do Prahy. Zenkl proto reagoval na nabídku francouzských spoluvězňů, kteří jej chtěli vzít s sebou do Štrasburku, ale i tuto možnost

komunisté zmařili. Nakonec Zenkl unikl z obvodu tábora tajně a pracně se dostal k americkému vojenskému stanovišti, které pohotově zařídilo jeho odlet do Frankfurtu, odkud pokračoval do Paříže a do Londýna.

V té době se dozvěděl, že v Praze byl 5. května 1945 dosazen na jím opuštěný primátorský stolec jeho předválečný odpůrce, komunista Václav Vacek. Do křesla primátora usedl Petr Zenkl až v srpnu 1946, avšak jen na několik měsíců. Po parlamentních volbách v květnu 1946 se stal místopředsedou vlády, protože jeho Čs. národně socialistická strana získala po KSČ nejvíce volebních hlasů. V parlamentu zasedal do 26. února 1948, kdy rezignoval. Po komunistickém puči byl pod nepřetržitým dozorem StB, přesto se mu v srpnu 1948 podařilo i s manželkou uprchnout na Západ. V následujících letech se stal hlavou československého politického exilu. V letech 1949–1974 byl předsedou exilové Rady svobodného Československa se sídlem ve Washingtonu, D. C., a také předsedou exilové ČSNS. Zemřel v USA v listopadu 1975.

Petr Zenkl a jiní národní socialisté, kteří zemřeli v emigraci, jsou pohřbeni ve fiktivním hrobě Milady Horákové na Vyšehradském hřbitově v Praze (č. 6A-1). 28. října 1991 udělil prezident republiky Václav Havel dr. Petru Zenklovi in memoriam Řád Tomáše Garrigua Masaryka II. třídy za zásluhy o demokracii a lidská práva. V Praze 8 je po něm pojmenována ulice, vedoucí z libeňské Palmovky do Kobylis.

Jindra Svitáková (zdroj: Wikipedia.org)